ממוות לחיים – מסע ההשגחה של יחיאל

מאת: מיכאל הר לב
מאי 17, 2020

יחיאל שכב במיטה בחדרו והרגיש שהחיות שלו, לאט לאט, אוזלת והולכת. בני המשפחה סובבו בבית בשקט ובדאגה, מלבד משככי חום לא היה מה לעשות איתו, ולאמתו של דבר, גם אלו לא הצליחו לעצור את חומו ההולך ומטפס לגבהים מסוכנים.

יחיאל שכב נים ולא נים ובכל עת שהיה קצת ער היו מחשבותיו מייסרות אותו. פעם על כישלון חלום הגאולה שלו, ופעם על אנוכיותו ועצלותו, פעם על חוסר ההצלחה שליווה אותו כל חייו, ופעם על חוסר הסיפוק המשווע מכל תאוות העולם שהעביר את נעוריו בכיסופים אליהם. בנוסף לכך, בימים אלו ההכנות לחתונת היו אחיו בעיצומן ויחיאל חש גועל נפש מעצמו על שמקלקל את השמחה על ידי מחלתו, ובכלל על ידי הצרות הרבות שהוא גורם להוריו. כללו של דבר, ביחד עם הקדחת שאכלה בו, אכלו בו מחשבות מרירות של צער ועגמת נפש בלי הפסקה ומוחו סער

בשטף המחשבות והדמיונות .

בוקר יום החתונה של אחיו הגיע ! חומו של יחיאל עלה מעל מה שגוף האדם יכול לשאת ! גופו החל לרעוד ולהזדעזע במיטה . אביו שנכנס לחדרו ומצא אותו לוהט כמו אש מיהר להזעיק את אמו , הם הפשיטו אותו וכיסו אותו במגבות רטובות וקרח בניסיון להוריד את חום גופו במקום שמשככי החום לא פעלו . גופו של יחיאל רעד בלא שליטה וכן גם נשמתו . הוא הרגיש במוחש שזה הסוף – עוד מעט קט ונשמתו מתנתקת ופורחת ממנו !

בתוך כל הסערה והבלבול והאימה נכנסה מחשבה מיושבת ורגועה לתמונה , וכמו אמרה ליחיאל : אתה מפחד לאבד את החיים ? אבל אתה לא אוהב את החיים , אתה כל הזמן מתמרמר עליהם ומוצא אלף ואחת סיבות לא להיות שמח , אז אולי עכשיו אתה יותר מעריך את עצם זה שאתה חי ? ולפתע – לימים יבין יחיאל שזה למעשה היה הרהור תשובה – הבליחה בו ההכרה : תחיה ! תשמח שאתה חי ! תשמח בדברים הפשוטים ! תפסיק לרדוף אחרי הדמיונות , אחרי התאוות , אחרי חזיונות השווא , תפסיק עם הבלבול – תחיה בפשטות ! תשמח !

ואז גמלה חרטה והחלטה בליבו של יחיאל , והוא כמו זעק בליבו : אני אשמח , רק שלא אמות ! אשמח בחלקי , אפסיק עם כל השטויות וההבלים !

אולי גם זה יעניין אתכם :

פרק א : מסע ההשגחה של יחיאל ודג הזהב . . . . פרק ז : הקליפה
מתחילה להיסדק . .

פרק ב : כשהמזל יודע . . .
פרק ח : להרגיש את הפחד של החיים . . . .

פרק ג : המפגש עם האדם המסתורי . . . . פרק
ט: האתגר של יחיאל . . . .

פרק ד : על הקצה .
פרק י : לבד וביחד . . .

פרק ה : ברוך הבא לגיהינום . . . . ! פרק

יא : שובו של מושון . . . .

פרק ו : רחובות התוהו . . .
פרק יב : החזרה מהכפור . .

פרק יג : המפגש עם החתול . . פרק
יד : דרך הצועניים . . .

פרק טו : כוחות על טבעיים . . . .
טז : להט החרב המתהפכת .

פרק יז : הבריחה מזרועות השטן . . . . פרק
יח : חוזר הביתה . .

פרק יט : הנחיתה .
פרק כ : מלכודת במדבר . .

פרק כא : יבש כמו הנגב . . . .
פרק כב : הקינה של יחיאל . . . .

רק מעצם המחשבה הזו קרה דבר מדהים ! באותו הרגע ממש ההתקפה חלפה ! חומו של יחיאל ירד והוא נרדם ! אחרי שעות ספורות הוא כבר היה מסוגל – אמנם בחלישות גדולה – לקום ולהתלבש ולנסוע עם כל המשפחה לחתונה של אחיו , וכך נמנע הצער של אחיו וכל המשפחה שיחיאל היה כה מוטרד בעטיו ! היה זה מופת גמור לכוחו של הרהור תשובה לבטל את גזר הדין . יתכן מאוד שגם הצער הכן של יחיאל , שיותר הוטרד מכך שגורם צער לאחרים מאשר מצרתו האישית , גם הועיל להכריע את דינו לף זכות ולחיים .

יחיאל כמו נולד מחדש ! החתונה של אחיו נערכה על חוף הים ויחיאל ישב עם כל המשפחה בחלישות , אבל יחד עם זאת בשלווה נפשית שמזמן לא חש . הוא זכר היטב את ההחלטה שהצילה את חייו . הוא התאמץ בכל כוחו לא לחשוב שום מחשבה מיותרת או דמיונית , וניסה לשוחח עם חברי המשפחה וצעירים בני גילו לפי מה שמעניין אנשים כמותם . זה היה קשה, אבל הוא ידע שהוא מחויב לזה . זאת האמת , וזה מה שהוא קיבל על עצמו – להיות פשוט שמח בחיים .

למחרת, יחיאל ישב עם עצמו ועשה “ישוב הדעת ” כזה : היות והוא איבד

את כל הכלים לחיות את חייו בצורה טבעית ומסלול החיים הנורמטיבי שלו נקטע, לכן הוא צריך ליצור מסגרת נורמלית שכביכול תמשיך מהמקום בו המסלול נקטע. הוא המשיך ועשה חשבון שכלי פשוט: אני גדלתי בבית שבו מסלול החיים המצוי כולל השכלה גבוהה, אם כן אשתמש נקודה זו שהיא ברורה ומוגדרת כנקודת אחיזה למציאות וממנה אמשיך את המסלול. לכן, הצעד הבא הוא להירשם לאוניברסיטה – זה גם ימלא את הזמן וגם ירגיל אותו לשהות עם אנשים צעירים שלא חוו חוויות "גבוהות" כמותו, כך אולי הוא יתרגל סוף סוף למושגי החיים הפשוטים ויוכל לחזור למסלול...

יחיאל כמו נולד מחדש! החתונה של אחיו נערכה על חוף הים ויחיאל ישב עם כל המשפחה בחלישות, אבל יחד עם זאת בשלווה נפשית שמזמן לא חש. הוא זכר היטב את ההחלטה שהצילה את חייו...

למרות שהיה עדיין ייגע מאוד מתהפוכות העוברות עליו, וגם לא היה לו שום חשק ללמוד באוניברסיטה, יחיאל הכריח את עצמו לעשות את כל הצעדים והנהלים על מנת להירשם לאוניברסיטה. הוא נסע לשם ומילא את הטפסים ו"שבר את הראש" מה ללמוד מכל הנושאים שממש לא עוררו אצלו שום עניין, כי אחרי שחווה את מה שחווה – הכל היה כה טפל בעיניו. גם תעודת הבגרות שלו לא הייתה מרשימה במיוחד כדי להתקבל למגמות חשובות. לבסוף, נרשם ללימודי מדעי המדינה ולחוג פילוסופיה הודית... שלפחות יהיה משהו שקצת מדבר אליו.

שנת הלימודים החלה, ויחיאל התחיל לנסוע מידי יום לירושלים. הוא הרגיש כמו נטע זר בין הצעירים קלי הדעת שזה עתה השתחררו מהצבא ולא ידעו מימינם ומשמאלם (לדעתו לפחות). יחיאל הרגיש כמו זקן בן אלף שנים ליד זאטוטים שכל מה שמעניין אותם הן שטויות גמורות. גם נושאי הלימוד שעממו אותו עד מוות, אבל הוא ניסה בכל הכוח להקשיב וללמוד – ולו רק כתרגיל נפשי של חזרה לשפיות הדעת. גם לימודי הפילוסופיה ההודית שקיווה שידברו אליו קצת היו כבדים ומשעממים להחריד, ויחיאל גרר את עצמו שוב ושוב לאוניברסיטה כשהוא מתאמץ לא לשקוע שוב בדיכאון ומחשבות רעות, כפי שקיבל על עצמו לשמוח בפשיטות בעצם החיים. אבל זה לא היה קל.

לפעמים, החלטה אחת יש בכוחה להציל חיים שלמים !…

הנסיעה היומיומית לירושלים גרמה להתחדשות הקשר של יחיאל עם זוג צעיר שגרו בירושלים, אותם הכיר משנות לימודיו באקדמיה לאמנות לפני הנסיעה שגדעה את מהלך חייו. אחרי מספר ביקורים אצלם הציעו לו בני הזוג – ערן וכרמיניה, להקצות לו מקום בדירתם לישון שם מדי פעם כדי שלא יצטרך לבלות זמן רב כל כך בנסיעות מבית הוריו לירושלים. יחיאל קיבל את הצעתם ברצון והחל לבלות ערבים רבים בבית הזוג.

ערן וכרמיניה היו אנשים מאוד מעניינים ונעימים. ערן היה אמן מוכשר שעסק גם בעבודות סיוד לפרנסתו, איש העולם, רחב ידיעות והשכלה וגם איש חיל חרוץ ואמיץ. וכרמיניה, שאמנם לא הייתה יהודייה, הייתה מאוד מאירת פנים ומכניסת אורחים. חברתם הייתה נעימה וחמימה ונתנה הרבה כוח ליחיאל הפצוע והפגוע.

יחד עם זאת, כאשר יחיאל היה חוזר לבית הוריו החל לפקוד את ביתו של ידיד אחר מהעבר, שגר באחד הכפרים הסמוכים, אופיר שמו. אופיר היה מאוהב בתורת המזרח. ביתו היה מרוהט ומקושט בכל הסממנים של בית הודי. אופיר עצמו היה בקי בתורות ההודיות ומאוד קינא ביחיאל ש"זכה" להיות בהודו, למרות שטען כלפיו כל הזמן שהוא לא מבין כלום ועדיין לא "השיג" מה זה… היה זה האדם היחידי שיכול היה לקרוא תגר

על ה ”השגות ” ו ”המדרגות ” אותן הרגיש יחיאל שהשיג בהודו , והרבה שעות עברו ביניהם בשיחות ואף וויכוחים .

לשני הבתים הללו בהם התארח יחיאל לחלופין – הועד משמים התפקיד להיות החוליה הסופית במערך ההשגחות המופלא , שסוף כל סוף , הוביל את יחיאל בחזרה אל האור . על כך , בפרקים הבאים !

עוד סיפורים מרגשים מהלב תמצאו בקישור הזה !